

Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ...

Մատթէոս 11:28

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՆՈՔԻՆ

Փետրվար, 2012թ.

№2 (31)

Լոյս է ցեւեռում 2009թ. Դայիսից

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՆՈՔԻՆ

ԵԿԵՂԵՑԻ, ՓԱՆԻՐ

ԶՐՈՒՅՑ ԾՆՈՂՆԵՐԻ ՆԵՏ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Փետրվար, 2012թ.
N2 (31)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Քրիստոսի հոգին	1
Նշար է զրպարսելը.....	4
Երեցն ու երիպասարդը.....	4
Եկեղեցի, փախի՛ր.....	5
Ասպծու լույսը.....	6
Սովորում ենք աղոթել.....	7
Աղավնյակը.....	10
Զրույց ծնողների հետ.....	11
Անձնագրահություն.....	15

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու փափակություններն ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Նեմ.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը փազգրվում է հոժարա կամ նվիրաբերությունների շնորհիվ: Նվիրաբերությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն:
Հեմ.՝ 093-954-930

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀՈԳԻՆ

Բայց դուք մարմնով չէք հապա հոգիով, եթե Աստուծոյ Հոգին ձեր մէջ բնակած է. իսկ եթէ մէկը Քրիստոսի Հոգին չունի, անիկա անորը չէ:

Հռոմ. 8:9

Ամեն մի քրիստոնյա պետք է իմանա, թե ինչ է նշանակում ունենալ Քրիստոսի Հոգին: Ամբողջ Աստվածաշնչում ներկայացված «Աստծու Հոգին», «Սուրբ Հոգին» կամ «Քրիստոսի Հոգին» նույնն է:

1. Գործք Առաքելոց 13:2-ում Սուրբ Հոգին խոսեց Անտիոքի եկեղեցու առաջնորդների հետ և ասաց. «*Չատեցէք ինձի Բառնաբասը և Սողոսը այն գործին համար, որու ես կանչեր եմ ատոնք*»: Սուրբ Հոգին աստվածային երրորդության երրորդ անձն է, որ եկեղեցու առաջնորդներին ասաց՝ «*զատեցէք ինձի Բառնաբասն ու Սողոսը*»:

2. Մյուս կողմից, «Քրիստոսի Հոգին» ներկայացնում է աստվածային բնության յուրահատկությունը, առանձնահատկությունը, որ բացահայտվում է Քրիստոսի կյանքով: Այդ հոգին չի կարող բաժանված լինել Հիսուսի անձից և բնությունից:

Կան մարդիկ, որ մկրտված են Սուրբ Հոգով, խոսում են լեզուներով, հրաշքներ են գործում, բայց և Քրիստոսի Հոգուց ոչինչ չեն ցուցաբերում, կամ էլ շատ չնչին մասն են ցուցաբերում: Հիշենք Մատթ. 7:21-23 խոսքերը. «*Շատերը այն օրը ինձի պիտի ըսեն, Տէր, Տէր, չէ՞ որ քու անունովդ մարգարէութիւն քրինք, և քու անունովդ դերք հանեցինք, ու քու անունովդ շատ հրաշքներ քրինք: Եւ այն ատեն անոնց*

յայտնապէս պիտի ըսեն թէ Ես բնաւ ձեզ չէի ճանչնար. մէկդի գացէք քովէս դուք որ անօրէնութիւն կը գործէիք»: Այսինքն՝ նրանց մեջ մարած է Սուրբ Հոգին: Այդ պատճառով Պողոս առաքյալը Եփես. 5:18-ում ասում է. «*Հոգիով լեցուեցէք*»:

Հոգևորության չափանիշը լեզուներով խոսելը չէ և ոչ էլ հրաշքներ գործելը, կամ էլ ցնցող կերպով քարոզելը: Հոգևորության չափանիշը Քրիստոսի Հոգին ունենալն է:

Եթե հարցնեք, թե ինչպիսին է Քրիստոսի Հոգին, ապա կարող ենք ասել, որ դա սիրո, հեզության, խոնարհության, ազնվության, հնազանդության Հոգին է: Աստծու զավակը տարբերվում է, առանձնանում է նրանով, որ նա Քրիստոսի Հոգին ունի: Պողոս առաքյալն ասում է. «*Իսկ մենք ոչ թե այս աշխարհի հոգին առինք, հապա այն Հոգին, որ Աստուծմէ է....*» (Ա Կորնթ. 2:12):

Քրիստոսի Հոգին զիջող հոգին է: Ա Կորնթ. 6:7-ում Պողոս առաքյալն ասում է. «*Արդարև բոլորովին յանցանք մըն է այս ձեր մէջ, որ իրարու հետ դատեր ունիք. ինչո՞ւ մանաւանդ դուք անիրաւութիւն ու զրկանք կ'ընէք, և այն ալ եղբայրներուն*»: Առաքյալն ուզում է ասել, որ Քրիստոսի Հոգի ունեցողը չի զրկում ուրիշներին, այլ ինքն է քաշում զրկանք, ինքն է կրում անիրավությունը:

Ծննդոց 13-ում Աբրահամի և Դով-

Պեդրիկաի, 2019թ., ԾՆ 2 (31)

տի օրինակը ուսուցանում է մեզ, թե ինչպես պետք է լուծել խնդիրը, եթե ինչ-որ հանգամանքներում եղբայրների միջև դժվարություն առաջանա: Երբ Աբրահամը Ղովտին ընտրություն կատարելու հնարավորություն տվեց, պրորֆենը լուծվեց առանց վիճաբանության: Լուծման այսպիսի տարբերակը, որ առաջարկեց Աբրահամը, Աստծուն հաճելի էր, և այդ էր պատճառը, որ Աստված խոսեց Աբրահամի հետ: *«Եւ Տէրը Աբրամի ըսաւ, Ղովտի անկէ զատուելէն ետքը, Հիմա աչքերդ վեր վերցուր, ու քու եղած տեղէդ դէպի հիւսիս ու հարաւ և դէպի արեւելք ու արեւմուտք նայէ. Վասն զի այդ բոլոր երկիրը քու սերունդիդ պիտի տամ յաւիտեան: Եւ քու սերունդդ երկրի փոշիին պէս անթիւ պիտի ընեն. այնպէս որ եթէ մէկը երկրի փոշին կրնայ համրել, քու սերունդդ ալ պիտի համրուի»* (Ծննդ.13:14-17):

Մենք պետք է վարժվենք հասկանալու, թե մեր պնդումներն ու պահանջը որքանով են Քրիստոսի Հոգուց, և որքանով՝ այլ աղբյուրներից:

Շատերը քարոզում են. «Հիսուսը խոստացել է, իսկ դու պահանջիր, դավանիր, դու իրավունք ունես»: Ճիշտ է, միգուցե դու որևէ բան պահանջելու օրինական իրավունք ունես, բայց Հիսուսի Հոգին իր իրավունքները պահանջող հոգին չէ:

Ես հավատում եմ, որ օրինությունը, հաջողությունը, առողջությունը, ներքին խաղաղությունը անհատ մարդու կյանքում նոր ստեղծված լինելու՝ նոր մարդ լինելու ու Քրիստոսի Հոգին ունենալու մեջ է:

Ապաստվորները շատ հաճախ ա-

սում են, թե՝ ի՞նչ է, իրավունք չունե՞մ այս կամ այն բանն անելու: Միգուցե ունենք, բայց միշտ չէ, որ այն պետք է իրագործենք: Օրինակ՝ Ամերիկայում ժողովի ժամանակ մի հարբած մարդ է ներս մտնում եկեղեցի և խանգարում պաշտամունքը: Տվյալ եկեղեցու անդամ քրիստոնյաները փորձում են հանգստացնել նրան, բայց ոչինչ չի ստացվում: Հետո գալիս է հովիվը և փորձում է խոսել այդ մարդու հետ, բայց հարբածն ուժեղ ապտակում է հովիվին: Քրիստոնյաները, տեսնելով այս, զանգում են ոստիկանություն: Հարբածին վերցնում են նախնական կալանքի: Հովիվը, իմանալով դատի օրը, դատն սկսելուց մի քանի ժամ առաջ գնում է դատարան և վճարում այն տուգանքը, որն ըստ օրենքի պետք է վճարեր հարբածը: Երբ դատն սկսվում է, դատավորը հայտարարում է այդ մարդու ազատ արձակման մասին, քանի որ տուգանքը վճարված էր: Մեղադրյալը լսում է իր ազատ արձակման մասին որոշումը և շատ է զարմանում, քանի որ ինքը տուգանք չէր վճարել: Ու երբ հարցնում է, թե ով է վճարել իր փոխարեն, դատավորը պատասխանում է՝ այն հովիվը, որին դու ապտակել ես: Այդ պահին այդ մարդու հոգու աշխարհում ցնցում է կատարվում, նա դարձի է գալիս, հավատում է Աստծուն և փրկություն գտնում: Հովիվը դատարանում չգործադրեց իր իրավունքները և չպահանջեց վնասի հատուցում, ընդհակառակն, ինքը վնաս կրելով՝ այդ մարդուն ազատեց ոչ միայն այս աշխարհում դատվելուց, այլև դժոխքից ու հավիտենական դատաստանից: Իհարկե, հովիվն իրա-

վունք ունենալ դատարանում պնդելու, որ նրան պատժեն օրենքի ամբողջ ուժով, բայց հովիվն ունենալ Քրիստոսի Հոգին...

Այո, Քրիստոսի Հոգին իր իրավունքները չպահանջող հոգին է: Քրիստոսի Հոգին սիրո, գործության, զգաստության, հնազանդության, ազնվության, խաղաղության հոգին է:

Հիշենք օրինակներ Սուրբ Գրքից.

1. Մամարիա գնալու դեպքը (Դուկ. 9:51-57)

Դուկասի ավետարանի 9-րդ գլխի 51-57 համարներում խոսվում է այն մասին, թե ինչպես Հիսուսն էր աշակերտների հետ Երուսաղեմ գնալիս պետք է անցներ Մամարիայով: Բայց սամարացիները չընդունեցին նրանց: Վրդովված աշակերտներ Հակոբոսն ու Հովհաննեսն ասացին. «Տեր, կ'ուզե՞ս որ ըսենք, ու երկինքէն կրակ իջնէ և սատակեցնէ զանոնք, ինչպէս Եղիա ալ ըրաւ»: Հիսուսը հանդիմանեց նրանց և ասաց. «Չէք գիտեր թէ ինչ հոգիի տէր էք դուք. Վասն զի Որդին մարդոյ չեկաւ մարդոց հոգիները կորսնցնելու, հապա փրկելու»: Դրանից հետո նրանք ուրիշ գյուղ գնացին: Ինչպես տեսնում ենք, Հակոբոսը և Հովհաննեսը երեք տարի քայլում էին Հիսուսի հետ, բայց դեռ Քրիստոսի Հոգին չունեին: Նրանք, վիրավորվելով, ցանկացան պատժել սամարացիներին, բայց Քրիստոսը հանդիմանեց նրանց և ասաց. «Չէք գիտեր թէ ինչ հոգիի տէր էք դուք. Վասն զի Որդին մարդոյ չեկաւ մարդոց հոգիները կորսնցնելու, հապա փրկելու»:

Աշակերտներն իշխանություն ունեին դևեր հանելու, բժշկություններ

կատարելու, այսինքն՝ հաղորդակից էին Աստծու գործությանը, բայց դեռ հաղորդակից չէին Աստծու կյանքին, Աստվածային բնությանը:

2. Մովսեսը հավաքեց 70 ծերերի (Թվոց 11:24-30)

Թվոց 11-րդ գլխում կարդում ենք, որ Մովսեսը, Իսրայել ժողովրդին առաջնորդելիս հոգնելով, ասում է. «Ես մինակ չեմ կրնար կրել այս բոլոր ժողովուրդը, վասն զի այս ինծի շատ ծանր է... Եւ Տէրը ըսաւ Մովսէսի, Ինծի Իսրայելի ծերերէն եօթանասուն հոգի ժողովէ, զորոնք դուն գիտես թէ ժողովուրդին ծերերը ու գլխաւորներն են. և զանոնք ժողովքի խորանը բեր, ու հոն քեզի հետ կայնին. Եւ ես հոն պիտի իջնեմ ու խօսիմ քեզի հետ. և քու վրադ եղած Հոգիէն պիտի առնեմ, ու անոնց վրայ պիտի դնեմ, որպէս զի ժողովուրդին բեռը վերցնեն քեզի հետ, ու դուն մինակ չվերցնես... Եվ Տէրը ամպի մը մէջ իջաւ, ու անոր հետ խոսեցաւ, և անոր վրայ եղած Հոգիէն առաւ, ու այն եօթանասուն ծերերուն վրայ դրաւ»: Եվ նրանք նույնպես վերցրին այն բեռը, որ վերցնում էր Մովսեսը: Այսինքն՝ երբ նրանք ունեցան Մովսեսի վրա եղած հոգին, որ Աստծու Հոգին էր, նրանք նույնպես բեռը կրողներ դարձան: Այո, Աստծու Հոգին բեռ չի դնում մեզ վրա, ընդհակառակն, հոգնածի ու բեռնավորվածի վրայից վերցնում է բեռը՝ տալով նրան հանգստություն:

Նրանք են Աստծու որդիները, ովքեր Աստծու Հոգով են առաջնորդվում (Հռ.8:14): Աստծու զավակները պետք է բոլոր հարցերը լուծեն Աստծու Հոգով:

Հոգևորության չափանիշը լեզուներով խոսելը չէ և ոչ էլ հրաշքներ գործե-

Պեթրիկա, 2019թ., ԾՆՁ (31)

լը, կամ էլ ցնցող կերպով քարոզելը: Դա Քրիստոսի Հոգին ունենալն է:

Ա Հովհ. 3:24-ում ասվում է. «Եվ ան, որ անոր պատվիրանքները կպահեն՝ անոր մեջ կկենա և անիկա ալ ասոր մեջ և ասկե գիտենք, որ անիկա մեր մեջ կկենա, այսինքն այն հոգիեն, զոր մեզի տվալ»:

Այստեղ Հովհաննես առաքյալը մեզ սովորեցնում է, թե մենք ինչից գիտենք, որ «Քրիստոսը մեր մեջ կկենա»: Քրիստոսը մեր մեջ կենալու ապացույցը «այն հոգիեն է զոր մեզի տվալ»: Այ-

սինքն՝ եթե մենք կարող ենք ներել նրան, ով մեր դեմ չարիք է գործել, եթե մենք կարող ենք սիրել մեզ չսիրողին, եթե մենք կարող ենք օրհնել մեզ անի-ծողներին, եթե մենք կարող ենք բարիք անել նրան, ով մեզ ատում է, եթե մենք կարող ենք զիջել մեզնից պահանջո-ղին՝ մենք ունենք Քրիստոսի Հոգին ու Նրան ենք պատկանում: Ամեն:

**Հրահատ Ամիրբեկյան
ավագ հովիվ**

ՀԵՇՏ Է ՉՐՊՂՐՏԵԼԸ

- Ի՞նչ կարող եմ չեզ համար անել: Ես պատաստ եմ կատարելու այն ամենը, ինչ ինչ կասեմ,- ասում է մի կին հովվին, ում պրպարեմ էր:

- Ղեկ չեմ մի բարձ, վերցրեմ այն, փակեմ, դուրս եկեմ մի մարդաշահ փողոց, թափ սվեմ նրանից բոլոր փեսուրները, իսկ հենց փորձեմ հեն հավաքել դրանք,- պատասխանում է հովիվը:

Կինը պալը սրտում հասկանում է ասվածի իմաստը: Շատ հեշտ է մարդու մասին վաս համբավ սարածելը, սակայն շատ դժվար է նրա բարի անունը վերականգնելը:

ԵՐԵՑՆ ՈՒ ԵՐԻՏՎԱԿՐԴԸ

Մի անգամ երեցը մի երիտասարդ ֆրիսոնյայի խնդրեց ծառայել կիրակնօրյա դպրոցում: Երիտասարդը պատասխանեց.

- Ես չեմ համարձակվի ինչ վրա վերցնել նման պատասխանատու հանձնարարություն:

Երեցն ասաց.

- Ընդհակառակը, եթե Վսված մեզ չալիս է Իր փառքի համար ծառայելու հնարավորություն, հրավիրում է աշխատել Իր այգում, ապա մենք պետք է պատասխանենք, որ չենք համարձակվի հրաժարվել նման լուրջ հանձնարարությունից:

ԵԼԵՆՈՅԻ, ՓԱԽԵՔ

Կարտեր Կոմիտե սա քարոզեց Նյու Յորքի երկնաքերների փլուզմանը
(2001թ. սեպտեմբերի 11) հաջորդող առաջին կիրակի օրը

Լսե՛ք ուշադիր, այնպես, ինչպես
դեռ չեք լսել Ձեր կյանքում եր-
բեկ: Իմ հիշողություններում սեպտեմ-
բերի 11-ի ողբերգությունն ընդմիշտ
դրոշմվել է այն պատմությամբ, որը ես
լսեցի ոստիկանության սպայից: Նա
պատմում էր, թե ինչպիսի վախ ու
սարսափ կար փլուզվող երկնաքերնե-
րից փախչող մարդկանց դեմքերին:
Այնտեղ կային ոստիկանության սպա-
ներ և հրշեջներ, ովքեր, սեփական
վախն անտեսելով, ընդառաջ էին
գնում աղետին, բայց գոչում էին և ա-
սում բոլորին. «Փախե՛ք այստեղից, եթե
ցանկանում եք ապրել»: Հիմա ես էլ
Ձեզ եմ կոչ անում՝ փախե՛ք այն ավե-
տարանից, որը կենտրոնացնում է ձեզ
անձնական հաջողությունների և բա-
րեկեցության վրա: Փախե՛ք: Փախե՛ք
նրանցից, ովքեր Հիսուսի անունն օգ-
տագործում են միայն անձնական շա-
հույթ քաղելու համար: Փախե՛ք:
Փախե՛ք նրանցից, ովքեր հարստահա-
րում են ձեր գրպանը՝ օգտագործելով
Հիսուսի անունը: Փախե՛ք: Փախե՛ք
այն ավետարանից, որը ինքնակա-
տարելության է ուղղորդում: Փախե՛ք:
Փախե՛ք այն եկեղեցուց, ուր ուշադրու-
թյան կենտրոնում մարդն է, այլ ոչ թե
Քրիստոսը: Փախե՛ք:

Փախե՛ք այն եկեղեցիներից, որտեղ
չի քարոզվում ճշմարիտ Աստվածա-
շունչ, որտեղ արժեզրկված է Աստծու
Խոսքը, և չկա ճշմարտության Խոսքը
փնտրող ոչ մի հոգի, չկա կատարված

մեղքի համար գոջում, և չկա հիշատա-
կություն Հիսուսի արյան մասին: Փա-
խե՛ք: Փախե՛ք այն եկեղեցուց, որը ձեզ
թույլ է տալիս հարմարավետ զգալ՝
մեղքերով հանդերձ ապրելով: Եթե
դուք զալիս եք Աստծու տուն և անընդ-
հատ մեղանչելով մնում եք չմերկաց-
ված, չհանդիմանված, ուրեմն դուք
նստած եք սատանայի հետ նույն սե-
ղանի շուրջ: Փախե՛ք այն եկեղեցի-
ներից, որտեղ ամբիոնը զբաղեցրել է
քաղաքագետը՝ անձնական քաղաքա-
կան խնդիրների լուծման համար:
Փախե՛ք նրանցից, ովքեր իրենց քա-
րոզներում ատելություն են սերմա-
նում եղբայրների, այլ ազգերի և
մշակույթի մարդկանց միջև: Փախե՛ք:
Փախե՛ք անաստված հիսթերիկ (սպազ-
մատիկ) շարժումներից և նրանց
անվերջանալի դատարկ մարգարեու-
թյուններից: Աստծու զավակներ, փախե՛ք
այն քարոզիչներից, ովքեր ամբիոնից ա-
նեկդոտներ և կատակներ են պատ-
մում: Փախե՛ք, եթե ուզում եք կենդանի
մնալ, այնպես փախե՛ք, ինչպես դուք
դեռ երբեք չեք փախել:

«Ասոր համար ելե՛ք անոնց մեջէն ու
զատուեցե՛ք, կ'ըսէ Տերը, և պիտի բանի
մի դպչիք. Ու ես ձեզ պիտի ընդունիմ,
և ես ձեզի Հայր պիտի ըլլամ, ու դուք
ինձի տղաքներ ու աղջիկներ պիտի
ըլլաք, կ'ըսէ Ամենակալ Տերը» (Բ Կորն-
թաղիս 6:17-18):

www.bogoblog.ru կայքից,
կրճատումներով

Փեդրո Կալոս, 2012թ., © N 2 (31)

ԱՍՏՄՈՒ ԼՈՒՅՍԸ

Փոքրիկ տղան ամառային արձակուրդներն անց էր կացնում գյուղում՝ իր հորաքրոջ տանը: Կեսօրին, երբ պատուհանի փեղկերն ամուր փակված էին, որպեսզի տանը զով լիներ, տղայի հորաքույրը պառկեցնում է նրան հանգստանալու: Հանկարծ տղան նկատում է մի փոքրիկ ոսկեգույն արեւի շող, որը սենյակ էր թափանցել փակ վարագույրի արանքից: Այդ շողը սենյակը կարծես բաժանել էր երկու մասի, եւ նրա մեջ երեւում էին ինչ-որ հատիկներ, որոնք շատ նման էին ծխի:

- Դա ծո՞ւխ է,՝ հարցնում է տղան:

- Ոչ, դա փոշի է,՝ պատասխանում է հորաքույրը:

- Փոշի՞ ... Որտեղի՞ց, չէ՞ որ սենյակը մաքուր է, եւ ոչ մի տեղ փոշի չի երեւում, բացի այդ հատվածից:

- Ոչ, ամբողջ սենյակը լցված է փոշով, բայց միայն այնտեղ է այն երեւում, որտեղ լույս է ընկնում, իսկ մթության մեջ փոշին չի երեւում,՝ պատասխանում է հորաքույրը:

Տղան մտախոհ, անկողնում հարմար տեղավորվելով, եւս մեկ անգամ հարցնում է հորաքրոջը,

Թե մի՞թե սենյակն իրոք ամբողջությամբ լցված է փոշով, իսկ ինքը դա չի տեսնում:

Արեւի լույսը փոշին դարձրել էր տեսանելի: Ճիշտ այդպիսին են փոշին ու կեղտը մեր սրտերում: Սովորաբար այնտեղ այնքան մութ է, որ մենք չենք տեսնում այնտեղի մեղքը, սակայն երբ Քրիստոսն իր լույսով մուտք է գործում մեր սիրտ, մեր մեղքերը հայտնաբերվում են իրենց ահավոր ամբողջությամբ: Աստված իր աչքերով տեսնում է մեր սրտի ամեն մի անկյունը, նրանից հնարավոր չէ թաքցնել ոչ մի մեղք, նույնիսկ այն մեղքերը, որոնք մենք դեռ չենք նկատել:

Սիրելիս, մի՛ թաքնվիր, թո՛ւյլ տուր Աստծուն լուսավորել քո սիրտը, որպեսզի հայտնաբերվի ամեն թաքնված մեղք, եւ դու հնարավորինս շուտ ազատվես դրանցից:

Ցրված մտքեր

Դուք տառապո՞ւմ եք մտքերի ցրվածությունից: Ձեր մտքերը շեղվո՞ւմ են աղոթքից: Աղոթքի ժամին դուք մտածում եք ամեն ինչի մասի՞ն: Աղոթքի ժամանակ դուք սկսում եք շատ ձայնե՞ր լսել: Դրանք նենգ թշնամու արկերն են: Այդ մտքերը գալիս են, որպեսզի մարեն ձեր աղոթքի կրակը: Մի քանի րոպե կենտրոնացված աղոթքն ավելի է օգնում, քան մի քանի ժամ տևող մակերեսային ու քնատ աղոթքը:

Շատերն են քրիստոնեական կյանքում բեկման ենթարկվել՝ տեղ տալով վտանգավոր մտքերին: Օրվա ընթացքում մտքին ազատություն տալն ու աղոթքի ժամանակ այն զսպելու փորձ անելը դժվար զբաղմունք է:

Պահպանեք ձեր մտքերը ողջ օրվա ընթացքում: Եթե դուք ցանկանում եք աղոթքի զինվոր լինել, սովորեք վերահսկել ձեր մտքերը: Երբ մենք գալիս ենք Տիրոջը, լսում ենք Նրա ձայնը. «Թող ամբարիշտը թողնի իր ճանապարհին ու անարդարը՝ իր մտքերը, և դառնան Տիրոջը, ու Նա կողորմի

նրանց»: Երբ մենք դիմում ենք Տիրոջը, մեր մտքերը նույնպես ուղղվում են Նրան:

Մենք չենք կարող մեր մտքերը վերահսկել ֆիզիկական ուժի միջոցով: Մենք կարող ենք դրանք ղեկավարել միայն Տիրոջ սպառազինության շնորհիվ: Պողոսը դա կարճ ձևակերպում է. «Վասն զի մեր զինուորորդեան զենքերը մարմնատր չեն, հապա Աստուծմէ զօրութիւն առած՝ ամրոցներ քակելու. մենք խորհուրդներ կը քակենք, եւ Աստուծոյ զիտութեանը դէմ բոլոր հպարտացած բարձր բաները, ու բոլորը միտքերը Քրիստոսի հնազանդութեանը գերի կ'ընենք» (Բ Կորնթ.10:4-5): Մի՞թե Նա չի ասում մեզ, որ այդ հաղթանակը ձեռք է բերված հոգով լցված աղոթքով: Մենք պետք է ամեն օր մեր մտքերը տանք Սուրբ Հոգուն, որպեսզի նա նորոգի մեր մտքերը (Հռոմ. 12:1-2):

Դժվար է մարմնավորապես ապրել և Սուրբ Հոգով աղոթել. «Բանզի մարմնատր եղողները մարմինին բաները կը մտածեն, ու հոգևոր եղողները՝ հոգիին բաները» (Հռոմ. 8:5): Երբ մենք Սուրբ Հոգու հսկողության տակ լինենք, մարմնի իշխանության տակ չենք լինի: Մտքերը վերահսկելու համար անհրա-

Պենյոնի, 2012թ., ԾՆՁ (31)

Ժեշտ է փորձառություն և ջանք: Ունայն զրույցները ձեզ կլցնեն ունայն մտքերով: Անպատեհ զրույցներն ու անպատշաճ մտքերը «կգունավորեն» ձեր մտքերը: Թող Քրիստոսը լինի ձեր մտքերի ծանրության կենտրոնը: Հիսուսն ասաց. «*Զանգի ձեր գանձը ուր որ է, սիրտերնիդ ալ հոն պիտի ըլլայ*» (**Մատթ. 6:21**): Բարձրաձայն աղոթելը կարող է օգնել ձեր կենտրոնացմանը: Թող ձեր ականջները լսեն ձեր աղոթքը: Թող ձեր ձայնը հաղթի մյուս բոլոր ձայներին:

Բարտիմեոսը բացական էր. «Հիսուս, Դավթի՛ որդի, ողորմի՛ր ինձ»: Շատերն էին նրան ստիպում լռել, բայց նա ավելի բարձր էր կանչում: Նրա ձայնը գերազանցեց բոլոր ձայներին: Հիսուսը նրա հանդեպ ողորմած էր: Նա հանգիստ մոտեցավ ու բժշկեց նրան: Ձեր աղոթքը պետք է հաղթի բոլոր կողմնակի, շեղող ձայներին: Եվ այսպես, ամրացրեք ձեր սրտի գոտիներն, աղոթքի մեջ աթոն եղեք: Հարկավոր է մտածել այնպես, ինչպես ասվում է Փիլիպեցիս 4:8-ում: Եղեք զգոն և աղոթքի մեջ ուշադիր:

Այնքան շատ անելիքներ կան

Այժմ մենք ամենուր լսում ենք, թե որքան շատ անելիք կա, և որքան քիչ ժամանակ՝ աղոթքի համար: Դա ճիշդ է բոլոր նրանց, ովքեր ընկել են սատանայի ծուղակը:

Ձեզ չափազանց շատ աշխատանքով ծանրաբեռնելը նրա գործելակերպն է: Բարայեցիները խնդրում էին, որ փարավոնն իրենց թույլ տար գնալ

անապատ ու այնտեղ երկրպագել Աստծուն: Իսկ ի՞նչ արեց փարավոնը: Նա ասաց. «...*Ճոյլ են, ու անոր համար կը պօռան՝ ըսելով, երթանք, մեր Աստուծոյն գոհ մատուցանենք: Թող գործը այս մարդոց վրայ ծանրանայ, որպէս զի անով աշխատին, ու փութ խօսքերու մտիկ չընեն*» (**Ելից 5:8-9**): Դուք նկատե՞լ եք, որ հենց այն պահին, երբ սկսում եք աղոթել, շատ աշխատանք ու անելիքներ են ձեզ վրա բարդվում: Աշխատանքային ծանրաբեռնվածությունը կփորձի խանգարել ձեր աղոթքը, մի՛ հրաժարվեք աղոթելու ձեր որոշումից: Օրհնություն չի լինի այն աշխատանքում, որը դուք կատարում եք Աստծուն տրվելիք ժամանակի հաշվին: Նրանք, ովքեր անհարկի աշխատանքի են ձեռնամուխ լինում, զանգատվում են աղոթելու համար ժամանակ չունենալուց:

Ո՞վ է Հիսուսից ավելի շատ աշխատում: Մեզնից ո՞վ է շրջապատված ամբոխով, ինչպես Հիսուսն էր շրջապատված: Նա նույնիսկ ընդունում և օրհնում էր մանուկներին ու միշտ բավականաչափ ժամանակ էր հատկացնում աշակերտներին:

Բայց նույնիսկ այդ բոլոր հոգսերի մեջ էլ Նա ժամանակ ուներ Հոր հետ

հաղորդակցվելու համար: Ուսումնասիրեք Նրա աղոթքի կյանքը: Երբ Հոր հետ հաղորդակցվելու մեծ կարիք էր զգում, Նա առանձնանում էր աղոթելու համար: Մարդիկ փնտրում էին Նրան: Իսկ Նա փնտրում էր Իր Հոր երեսը: Երբ թշնամիները խորհում էին սպանել Նրան, Նա միայնության մեջ հանդիպում էր Հորը: Նրա անհամար պարտականությունները չէին կարող խլել Նրա աղոթքի ժամանակը:

Մի՛ հանձն առեք այն աշխատանքը, որը կարող է վտանգել ձեր աղոթքի ժամանակը: Մի՛ հասեք այն աստիճանի, որ սկսեք կորցնել ձեր լույսը: Հիսուսն աղոթում էր լեռան լանջին, աշակերտները հոգնել էին ծովի վրա փոթորկի հետ մարտնչելուց, և Հիսուսն ուղևորվեց տառապող աշակերտների մոտ: Նա աղոթեց մինչև առավոտյան ժամը երեքը և դրանից հետո գնաց ծով՝ իր աշակերտների մոտ ու ասաց. «Զաջ եղեք» (**Մատթ. 14:27**), և նավակը ափ հասավ (**Հովհ. 6:21**):

Այժմ թույլ տվեք հարցնել. ի՞նչ տեղի ունեցավ, քանի դեռ Նա աղոթում էր: Նավակը շրջվե՞ց:

Դուք երբևէ լսե՞լ եք, որ մեկն ասի, թե ինքը տուժել է աղոթելու պատճառով: Հիսուսը ջրի վրայով քայլում էր աստվածային գործության շնորհիվ: Աշակերտները կարող էին մտածել, թե Հիսուսը ուշանում է, բայց Նա եկավ ճիշտ ժամանակին: Աղոթող մարդը հուսալի օգնություն է վշտի մեջ: Դանիելն աղոթքի մարդ էր, բայց աչքի էր ընկնում նաև աշխարհային գործերի մեջ: Կանոնավոր աղոթեք, և օրհնությունը կհանգչի ձեր աշխատանքի և ուսման վրա: Առաքյալները շատ էին աշխատում, և որոշեցին. «Եւ մենք ա-

ղոթքի ու Աստուծոյ խօսքին պաշտոնին պարասպինք» (**Գործք 6:4**):

Արդյո՞ք դուք նախապատվությունը տալիս եք աղոթքին: Տերն ամբողջությամբ օրհնում է այն աշխատանքը, որն իրականացվում է աղոթքով:

Որոշեք, որ աղոթքը ձեր գլխավոր գործն է: Աղոթքի ժամանակ ձեր գլխում կարող են պտտվել մի քանի գործեր, մի՛ նահանջեք՝ «արագ ավարտելու» հարկադրանք զգալով, անվրդով մնացեք և շարունակեք աղոթել:

Ունայն գրույցներ

Միսալ գրույցները աղոթքի մյուս թշնամին են: Նա, ով շատ է գրուցում մարդկանց հետ, քիչ է գրուցում Աստծու հետ: Օրհնաբեր է հանգստության մեջ մնալու և աղոթքի հոգին պահպանելու սովորություն զարգացնելը:

Մաղմոսերգու Դավիթը պահպանում էր Աստծու հետ մտերմությունը, նա աղոթում էր. «Ով Տէր, պահապան դիր իմ բերնիս, ու իմ շրթունքներուս դուռը պահպանէ: Իմ սիրտս չար բանի ետևէ խտորրելու մի թողուր, որպէս զի անօրէնութիւն գործող մարդոց հետ գէշ գործեր չընեմ, ու անոնց համադամ կերակուրներէն չուտեմ» (**Մաղմոս 141:3-4**): Թող սա լինի ձեր ամենօրյա աղոթքը:

(շարունակելի)

Փետրվարի, 2019թ., ԾՆՁ (31)

ԱՂԱՎ ՆՅԱԿԸ

Վ.Ի.Բելիխի կյանքից

Յավա կայարանում գտնվող ճամբարից Բելիխը նամակ է գրում կնոջը՝ խնդրելով նրան այցելել իրեն: Նամակն ստանալով՝ կինը լաց է լինում, քանի որ նման երկար ճանապարհի գնալու համար անհրաժեշտ էր մեծ գումար, որն ինքը չուներ: Բելիխի կինը՝ Վերան, ստիպված է լինում հեռագիր ուղարկել ամուսնուն՝ նշելով, որ դեռ չի կարող այցելել նրան: Գիշերը նա երագում տեսնում է սպիտակ հագուստներով երեք աղջիկների, որոնց անուններն էին Նադեժդա, Վերա, Լյուբով (Հույս, Հավատ, Սեր): Նրանք երգում էին մի գեղեցիկ երգ: Արթնանալով՝ Վերան ձեռքի տակ ընկած գրքի կազմի վրա հասցնում է գրի առնել այդ երգի կրկներգը, իսկ երգի ամբողջ իմաստը նա հետագայում պատմում է ամուսնուն, երբ վերջապես հաջողվում է հանդիպել նրան:

Աստված այնպես է առաջնորդում, որ, չնայած բոլոր խոչընդոտներին, Վերան, այնուամենայնիվ, գնում է ամուսնու մոտ հանդիպման: Երբ Վիկտոր Իվանովիչն ստանում է հեռագիրն այն մասին, որ կինը չի կարող գալ այցելության, նա ավելի ջերմագին է սկսում աղոթել Աստծուն, և Աստված պատասխանում է նրան. «Ես Ինքս նրան կբերեմ»:

Երբ Վերան մտնում է հանդիպման սենյակ, Վիկտոր Իվանովիչը ողջագործվելուց հետո ասում է.

- Միասին փառաբանենք և գոհությամբ հայտնենք Տիրոջը, որ Նա քեզ բերեց այստեղ:

Նրանք ծնկի են իջնում և ջերմ աղոթք են բարձրացնում առ Աստված: Իսկ հետո Վերան պատմում է ամուսնուն, թե ինչ հրաշալի կերպով Աստված կազմակերպեց ամեն բան, թե ինչպես հայտնվեց ճանապարհի համար անհրաժեշտ գումարը: Նա պատմում է նաև երագի մեջ իրեն տրված երգի մասին և ցույց է տալիս կրկներգը, որը հասցրել էր գրի առնել: Աստծու հրաշքը, երգի կրկներգը և կնոջ պատմությունը այնպես են հուզում Վիկտոր Իվանովիչին, որ նա գրեթե անմիջապես գրում է մնացած տեքստը, որը, կնոջ խոսքերով, շատ մոտ էր նրան, ինչ նա լսել էր երագում:

Այդ երգը նրանք անվանեցին «Աղավնյակը»:

Դաշտերով լայնարձակ, անտառներով

հեռավոր

Կրոջի աղավնյակը կեր հավաքելու,

Կթողնի՞՞ նա արդյոք հարազատ աղավնուն Վանդակում՝ միայնակ տանջվելու:

Հետագայում, շնորհիվ Աստծու առաջնորդության, Վիկտոր Իվանովիչին կնոջից բացի այցելում է նաև Ջոլտոնոշեից եկած մայրը: Շուտով, եղբոր՝ Անատոլիի ուղեկցությամբ, Վերան այցելում է ամուսնուն իրենց նորածին աղջկա՝ Սվետլանայի հետ:

ԶՐՈՒՅՑ ԾՆՈՂՆԵՐԻ ՀԵՏ

ԽՐԱՏՆԵՐ ԵՎ ՄԱՂԹԱՆՔՆԵՐ ԾՆՈՂՆԵՐԻՆ

10 ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԾՆՈՂՆԵՐԻՆ

1. Իմաստուն ծնողներն աղոթում են իրենց երեխաների համար
2. Իմաստուն ծնողները չեն ծածկում, այլ գործնականում հայտնում են երեխաների նկատմամբ ունեցած իրենց սերը
3. Իմաստուն ծնողները գիտակցում են, որ իրենց երեխաներն անկրկնելի են
4. Իմաստուն ծնողներն իրենց երեխաների նկատմամբ մակերեսային վերաբերմունք չեն ցուցաբերում
5. Իմաստուն ծնողների համար երեխաների դաստիարակությունն առաջին տեղում է
6. Իմաստուն ծնողները հոգ են տանում իրենց երեխաների կրթության ու դաստիարակության մասին
7. Իմաստուն ծնողները հմտորեն հսկում են իրենց ընտանիքում համակարգչի և ինտերնետի օգտագործումը
8. Իմաստուն ծնողներն իրենց երեխաների և նրանց շրջապատող մարդկանց միջև կամուրջներ են կառուցում
9. Իմաստուն ծնողները երեխաներին ապագա կյանքի նկատմամբ հույս և վստահություն են ներշնչում
10. Իմաստուն ծնողներն իրենց երեխաներին դաստիարակում են և սովորեցնում կարգուկանոն սիրել

Նախաբան

Մերումղների՝ ծնողների և երեխաների միջև եղած կապը, նրանց փոխհարաբերություններն այն հարցերն են, որոնք մշտապես հուզում են մարդկությանը: Ցանկացած հանրության կամ եկեղեցու նախաբաժինը, ինչպես հայտնի է, ընտանիքն է: Ընտանիքում է դրվում եկեղեցու՝ հոգևորապես առողջ անդամների հիմքը: Ընտանիքում

էլ դաստիարակվում և մեծանում են ապագա քարոզիչները, հովիվներն ու ուսուցիչները, որոնք հետագայում պատասխանատվություն են կրելու ինչպես իրենց ընտանիքների, այնպես էլ շատ հոգիների համար: Այդ պատճառով էլ այժմ, հոգալով մեր երեխաների ներկայի ու ապագայի համար, մենք հարցեր ենք տալիս. «Ի՞նչն է ընկած երեխաների դաստիարակության հիմ-

Թեթիվակ, 2019թ., № 2 (31)

քում: Ժամանակակից կյանքը երեխաների դաստիարակության հարցում ի՞նչ պահանջներ է ներկայացնում ծնողներին»:

Երեխաների դաստիարակության հարցում առանձնացնում են երկու հիմնական ուղղություն՝ ավտորիտար (իշխող) և լիբերալ (ազատական), բայց գլխավորն այն է, որ երեխաների դաստիարակությունը լինի Աստծու կամքի համեմատ և համապատասխանի այն ճանապարհին, որը մեզ համար նախատեսում է Սուրբ Գիրքը: Ընդ որում, դա պետք է անել ուշադրությամբ՝ հաշվի առնելով երեխայի անհատական հակումները, ուղղորդելով նրանց դեպի այն ճանապարհը, որը տանում է անձի ճիշտ ձևավորմանը:

Ի՞նչ է նշանակում լինել իմաստուն ծնող: Ո՞րն է ծնողի դերը երեխային տեսականորեն և գործնականորեն ճիշտ դաստիարակելու հարցում: Շատ ծնողներ հայտարարում են, որ երեխաներն իրենց կյանքում հսկայական դեր են խաղում, բայց միևնույն ժամանակ նրանք շատ հաճախ մոռանում են դաստիարակության գործնական կողմի՝ իրենց սեփական կյանքի մասին, որը շատ հաճախ դրական կամ բացասական տարրեր է մտցնում երեխաների դաստիարակության մեջ: «Ծնողի» հոր կամ մոր վրա, երեխաների ծննդից սկսած, դրվում է պատասխանատվություն՝ դաստիարակել, պաշտպանել և օգնել երեխաներին մինչև չափահասության հասնելը:

Լինել ծնող՝ նշանակում է ոչ միայն ծնել երեխային, այլև ապահովել նրա ֆիզիկական աճը, դաստիարակել նրան և տալ լիարժեք հոգևոր դաստիարա-

կություն: Ծնողներն են իրենց երեխաների առաջին և հիմնական ուսուցիչները, խրատողներն ու դաստիարակողները: Այդ մասին մեզ ասում է Սուրբ Գիրքը. «Որդեակ իմ, քու հորդ խրատը մտիկ ըրէ, ու քու մօրդ օրէնքը մի մերժեր» (**Առակաց 1:8**):

Երբ խոսվում է երեխաների դաստիարակության մասին, հիշում ենք Սողոմոնի առակներից այն խոսքը, ըստ որի՝ կարևոր է երեխային խրատել որոշակի տարիքում, այն ժամանակ, երբ դա առավել կարևոր է. «Կրթէ մանուկը իր ճամբան սկսած ատենը...» (**Առակաց 22:6**):

Կարևորն այն է, թե հատկապես ինչպես պետք է խրատել պատանուն այդ ճանապարհի վրա: Ո՞րն է այս խոսքի իմաստը: Ի՞նչն է ընկած «կրթե մանուկը» արտահայտության հիմքում: Մի՞շտ են արդյոք ծնողներն իրենք հասկանում դրա կարևորությունն ու ճշմարտացիությունը, երբ իրենք են «խրատում» իրենց երեխաներին: Մի՞շտ ենք արդյոք մենք հասկանում մեր երեխաներին: Այո, մենք նրանց հետ ապրում ենք միևնույն հարկի տակ, այո, մենք միասին սնվում ենք, այսինքն՝ ընդունում ենք միևնույն սնունդը, բացի դրանից, նրանք կրում են մեր ազգանունը, բայց միևնույն ժամանակ մենք երբեմն բնավ չենք ճանաչում մեր երեխաներին: Մեզ ծանոթ է հետևյալ արտահայտությունը. «Ես քեզ ծնել եմ, դաստիարակել, դրա համար էլ քեզ լավ եմ ճանաչում»: Այդ դեպքում ինչո՞ւ ենք շատ հաճախ բողոքներ լսում ծնողներից:

«Զգիտեմ, թե ինչ է պատահել իմ որդուն (կամ դստերը): Մենք նրան

չենք հասկանում, մա՛մ մեզ: Ի՞նչ է նրան հարկավոր: Ինչո՞ւ է ըմբոստանում: Մենք նրան տվել ենք մեր ողջ կյանքը, մեծացրել ենք, ուսման տվել, ձգտել ենք տալ ամենալավը, և ի պատասխան՝ այսպիսի խորը անհամաձայնություն, ինչո՞ւ»:

Ծնողական բարեգործությունների ցանկը կարելի է շարունակել, բայց երբեմն տեղին կլինի, որ հարցնենք ինքներս մեզ՝ ինչո՞վ էինք առաջնորդվում մեր երեխաներին դաստիարակելիս: Արդյո՞ք ամեն ինչ ճիշտ ենք արել: Կարող է պատահել, որ ցանկացել ենք լինել այնպիսին, ինչպես բոլո՞րն են, որպեսզի ամեն ինչ լինի այնպես, ինչպես մյուսների մոտ է, կամ՝ ցանկացել ենք գերազանցե՞լ հարևանին:

Մեծ, բարեկամների հիացմունքը և հարևանների նախանձն առաջացնող տուն, ժամանակակից թանկարժեք ավտոմեքենա ունենալու ցանկությունը, հեղինակավոր կրթական հաստատություններում երեխաների կրթությունն ապահովելը, որպեսզի նրանք հետագայում ունենան բարձր վարձատրվող աշխատանք՝ նյութական արժեքներ են և շատ կարճաժամկետ:

Եթե դաստիարակման հիմքում ընկած է սնափառությունը, այսինքն՝ ծնողները հետևում են ավանդական սկզբունքին՝ այդպես է պետք, բոլորն այդպես են անում, ապա նրանց երեխաների մեջ դրվում է սնափառության վնասակար հիմքը և, որպես հետևանք, բարի որթատունկի փոխարեն դառը պտուղներ են աճում:

Երեխաների դաստիարակության հարցում չի կարելի արդարանալ

զբաղվածությամբ՝ բացատրելով, որ դա անհրաժեշտ է երեխաների կարիքները հոգալու համար, ընդ որում երեխաներին չհատկացնելով այն, ինչի կարիքն ավելի շատ ունեն՝ սեր, զգոնություն և ծնողական ուշադրություն:

Բարի ավանդույթներն, իհարկե, լավ են, բայց երեխաների դաստիարակության հարցում դրանց պետք է հետևել ծայրահեղ զգուշությամբ, քանի որ որոշակի տարիքում երեխաները միշտ շատ հարցեր են տալիս, և ծնողները պետք է այդ հարցերին պատասխանեն և խոսքով, և գործով, և անձնական օրինակով, և, վերջապես, իրենց կյանքով:

Երբեմն որպես օրինակ են բերվում դաստիարակության խիստ մեթոդով ընտանիքները: Այդ մեթոդը, սակայն, բացասական արդյունք է տալիս: Հայտնի են ընտանիքներ, որոնց երեխաները բաց չեն թողել և ոչ մի պաշտամունք, Աստվածաշնչից ամբողջ գլուխներ անգիր են սովորել, բացի դրանից, կատարել են ծնողների բացառապես բոլոր կարգադրությունները, բայց, հազիվ հասնելով 16-18 տարեկանի, թողել են ծնողական տունն ու եկեղեցին և, ցավոք, նրանցից դեռ շատերը մինչ այսօր չեն վերադարձել ոչ ծնողների, ոչ էլ Աստծու մոտ: Բայց ինչո՞ւ է այդպես ստացվում: Ցանկությունը բարի է, իսկ արդյունքը՝ ողբալի:

«...Կրթե մանուկը իր ճամբան սկսած ատենը...»: Երեխաների կրթման, նրանց դաստիարակման հարցում չի կարելի բառացիորեն հայտարարել. «Ես հայրդ (մայրդ) եմ և քեզ դաստիարակելու եմ այնպես, ինչպես ու-

Պետրոսյան, 2018թ., ԾՆԶ (31)

գում են: Ես գիտեմ, թե ինչ է քեզ անհրաժեշտ, ինչ պետք է դառնաս դու, ես գիտեմ, թե ինչպիսի ճանապարհն է քեզ համար ճիշտ»: Ընդ որում, բացակայում է երեխաներին հասկանալու ունակությունը, չկա ծնողական սեր, որն այնքան անհրաժեշտ է երեխաներին: Այսպիսի մոտեցումը որոմի դառը սերմեր ցանելու վառ օրինակ է, և այդ սերմերը շատ արագ անցանկալի ծիլեր են տալիս: Աստված ուզում է, որ մեր երեխաների դաստիարակությունը լինի ազնվաբարո և իմաստուն. որպեսզի ծնողները ուշադիր և սիրով հետևեն իրենց երեխաներին, որպեսզի ծնողներն իրենք կարողանան ճիշտ ըմբռնել իրենց երեխայի ուղին, որը վիճակված է նրան՝ հաշվի առնելով երեխայի անհատական ունակություններն ու հնարավորությունները, և այդ գործոններին համապատասխան էլ կողմնորոշել երեխաներին: Ըստ որում իմաստուն ծնողները չեն հեմվում բացառապես իրենց իմաստությամբ կամ դաստիարակելու ունակությամբ, այլ հիմնական տեղը տալիս են Աստծուն, աղոթքին, և իրենք էլ ձգտում են ապրել՝ Աստծո կամքը կատարելով:

Խորհուրդ առաջին

Իմաստուն ծնողներն աղոթում են իրենց երեխաների համար:

«Եվ Տերն ասաց. «Միմո՛ն, Միմո՛ն, ահա Սատանան ցանկացավ ձեզ ցորենի մեջ մաղել, բայց Ես քեզ համար աղոթեցի, որ քո հավատը չպակասի»» (Ղուկաս 22:31):

Հիսուս Քրիստոսը մեզ համար լավ Ուսուցիչ և Խրատատու է, և երբ Նա ասում է Իր աշակերտին. «Ես քեզ համար աղոթեցի...»՝ դա բոլոր դաստիարակների, ուսուցիչների, ծնողների համար օրինակ է՝ միշտ աղոթել երեխաների համար: Երեխաները պետք է իմանան այն մասին, որ իրենց ծնողները աղոթում են իրենց համար, ինչպես Պետրոսը գիտեր, որ Հիսուսն աղոթել է իր համար:

Երբեք չպետք է նվազեցնել ծնողական աղոթքի ուժն ու նշանակությունը: Իրենց երեխաների համար աղոթելով՝ ծնողները դիմում են Աստծուն և գիտակցում, որ իրենց անհրաժեշտ է Նրա օգնությունը երեխաների հետ ամենօրյա աշխատանքի դժվարին ճանապարհին: Երեխաները պետք է իրենց համար արված աղոթքը լսեն իրենց ծնողների շուրթերից: Այդ միջոցն անհետևանք չի անցնի, զուր չի լինի: Ժամանակ կգա, և ծնողների աղոթքները կգնահատվեն որպես ամենաթանկարժեք ընտանեկան ժառանգություն: Երբ Քրիստոսն արդեն Գողգոթա էր գնում, կանայք գնում էին Նրա հետևից և լաց էին լինում, բայց Քրիստոսը, նրանց դիմելով, ասաց. «Երուսաղեմի՛ աղջիկներ, մի՛ լացեք Ինձ վրա, այլ լացեք ձեր և ձեր որդիների վրա» (Ղուկաս 23:28): Հիսուս Քրիստոսի երկրային առաքելությունն ավարտվեց փառավոր հաղթանակով, բայց կին-մայրերի, կին-դաստիարակների և նրանց երեխաների կյանքը շարունակվեց, և Նա լավ գիտեր, թե կանանց և նրանց երեխաներին ինչպիսի վշտեր են սպասում արդեն ոչ հեռու ապագայում:

Եվ այսպես, առաջին և, թերևս, ամենակարևոր խորհուրդը ծնողներին՝ աղոթքն է:

(շարունակելի)

Փետրվար, 2012թ., № 2 (31)

ԱՆՁՆԱԶՈՀՈՒԹՅՈՒՆ

Հին ժամանակներում Չինաստանում, օրենքի համաձայն, կտրում էին գողության մեջ բռնված մարդու ձեռքերը: Մի անգամ գողության պահին բռնվեց մի պալատական, որն արքայի սիրելին էր: Արքան չկարողացավ զանց առնել օրենքը, այդ պատճառով հրամայեց պատժել հանցագործին: Հրապարակում կառափնակոճող դրեցին, որի վրա օղակներ էին ամրացված: Վաղ առավոտյան դահիճը պետք է պալատականի ձեռքերը կտրեր:

Բայց ահա, արքունիք եկավ ձեռքակալված պալատականի աղջիկը և արտասվելով խնդրեց, որ իրեն թույլ տան մտնել արքայի մոտ: Աղջիկն ընկավ ահեղ արքայի առաջ:

«Վեհափառ տե՛ր,- ասաց նա վախից դողալով,- հայրս դատապարտված է առանց ձեռքերի մնալու, և ուրեմն կտրեք նաև իմ ձեռքերը, որոնք նույնպես իրենն են, սակայն չեն կարողանում կերակրել մեր մեծ ընտանիքն այնպես, ինչպես այդ անում են հորս ձեռքերը»:

Թագավորը նույնպես երեխաներ ուներ և նրան դուր եկավ այն, որ փոքրիկ աղջիկն այդքան շատ է սիրում հորը:

- Թող լինի այնպես, ինչպես ու-

զում ես, բայց ես քո կամքին կթողնեմ պատժից հրաժարվելը նույնիսկ ամենավերջին րոպեին:

Հաջորդ օրն աղջկան բերեցին պատժի վայրը:

Հրապարակի մեջտեղում դրված էր արյունով ցողված կառափնակոճողը, իսկ դրա կողքին կանգնած էր մերկացրած սրով դահիճը: Աղջիկը գունատվեց, շփոթվեց մի ակնթարթ, սակայն հաջորդ վայրկյանին զգաստացավ, մոտեցավ կառափնակոճողին և ձեռքերը մտցրեց օղակների մեջ: Դահիճն աղջկա ձեռքերը կաշեփոկերով ամուր կապեց կոճղին: Աղջիկը ոչ մի խոսք չարտասանեց: Դահիճը բարձրացրեց սուրը, իսկ նա փակեց աչքերը: Սուրը փայլեց և վայր սահեց՝ չվնասելով անգամ մատների ծայրերը:

- Թագավորը ներում է հորդ քո անսահման, մեծ սիրո շնորհիվ,- հայտարարեց արքունական մուցետիկը:

Բացվեցին բանտի դռները: Դեպի աղջիկը վազեց հայրը, սկսեց համբուրել նրա ձեռքերն ու թրջել դրանք արցունքներով:

Հաջորդ օրը հրապարակվեց հին դաժան օրենքը չեղյալ համարելու մասին հրամանը: Իսկ պատժի համար նախատեսված հրապարակում

Փետրվարի, 2012թ., ԾՆՁ (81)

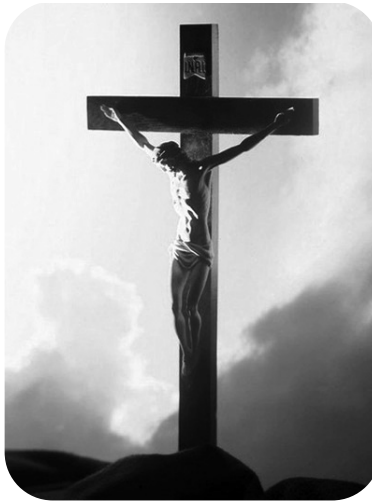
թագավորի հրամանով կանգնեցրին մի սյուն՝ մարմարե ցուցանակով, որի վրա ոսկե տառերով գրեցին, որ աղջիկը պատրաստ էր իր ձեռքերը տալու հոր ձեռքերի փոխարեն: Վերջում ավելացված էին հետևյալ խոսքերը.

«Երջանիկ եմ այն հայրերը, ովքեր այսպիսի զավակներ ունեն, և երջանիկ է այն երկիրը, որտեղ այսպիսի ընտանիք կա»:

Սիրելիներ, այս հուզիչ պատմությունը կարդալով՝ մենք սիրով ենք լցվում աղջկա նկատմամբ, որ պատրաստ էր հոր ձեռքերի փոխարեն իր փոքրիկ ձեռքերը դահճին տալու:

Հիսուս Քրիստոսը մեզ համար իր կյանքը

տվեց ու մեզ ազատեց դահճից: Ուրեմն որչա՛փ առավել մենք պետք է սիրենք Քրիստոսին, որ մեզ փրկեց հավիտենական դատաստանից՝ մարդկության նկատմամբ ունեցած ողջ դատապարտությունը վերցնելով Իր վրա:

Սիրենք Հիսուսին՝ մեր կյանքին լույս տվողին ու մեր առաջնորդին, մխիթարվենք Նրա զալուստով ու մեռելների հարությանը:

Քրիստոսը, խաչի վրա զոհվելով, մեզ շնորհեց հավիտենական կյանքը, և ամեն Նրան հավատացողն ունի այդ կյանքը:

Մի հերթանոս թագավոր ասաց Թրիսոսի հեճեւորդներից մեկին.

- Եթե դու Հիրաժարվես Թրիսոսից, ես քեզ կվսարեմ իմ թագավորությունից:
- Ձերդ մեծություն, բայց դուք չեմ կարող իմ սրտից հանել Թրիսոսին, Ով խոսացել է երբեք չթողնել ինձ,- խոնարհաբար ասաց Լա:
- Կրօնագրավեմ քո ողջ ունեցվածքը,- Հարունակեց թագավորը:
- Իմ ողջ ունեցվածքը երկնքում է, դուք չեմ կարող վճարել այն:
- Հենց հիմա կհրամայեմ, որ քեզ կյանքից պրկեն,- բարկապալ թագավորը:
- Քառասուն տարի առաջ ես մեռա, եւ հիմա իմ կյանքը պահված է Թրիսոսի մեջ, այդ պատճառով դուք ոչինչ չեմ կարող անել իմ կյանքի հետ,- շողապող դեմքով պատասխանեց Թրիսոսի աշակերտը:

ՄԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատաք Իրեն ու փրկություն ունենաք:

Այդ մասին Հովհ. 3:16-ում կարդում ենք.

«Վասն զի Աստուած այնպես սիրեց աշխարհը, մինչև իր միածին Որդին տուավ, որպես զի ով որ անոր հաւատալ՝ չկորսուի, հապա յաիտենական կեանք ունենայ»:

Եթե Դուք ուզում եք ավելի մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	46-02-86	Տաշչյան	Գրիգոր
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան	Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահայր
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան	Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան	Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան	Ահարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան	Եփրեմ
Շենգավիթ, Չարբախ	46-02-86	Տաշչյան	Գրիգոր
Չերեմուշկա	093-43-63-27	Սարգսյան	Մուրադ
Քանաքեռ, Զեյթուն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահայր
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանջևկյան	Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արուսյան	094-34-75-91	Ջաբարյան	Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավիդյան	Վալերի
Աշտարակ	093-38-89-55	Ավագյան	Արարատ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան	Միշա
Արարատ	093-03-49-55	Խաչատրյան	Նենրիկ
Արթիկ	094-82-44-14	Փիլոյան	Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան	Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Նամբարձումյան	Վաչագան
Արտաշատ(գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան	Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագավազական)	093-98-92-24	Ղազարյան	Գուրգեն
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան	Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան	Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան	Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարոյան	Միեր
Էջմիածին	093-88-68-74	Նովակիմյան	Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան	Լևոն
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան	Աշոտ
Ղարաբաղ	094-00-94-08	Մարոյան	Միեր
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Նարոնթունյան	Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան	Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան	Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան	Գրիշա
Չարենցավան	077-48-48-97	Սվարյան	Սարգիս
Սյիսիբակ	094-92-00-60	Վարդանյան	Մարտուն
Սևան 1	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահայր
Սևան 2	077-99-45-48	Սարգսյան	Աշոտ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան	Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան	Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան	Տոկիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան	Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-03-84-33	Սուքիասյան	Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան	Արթուր

Հովհ. Թումանյան

Թե հոգնել ես հաղթահարված
Կյանքի անվերջ հոգսերով,
Թե տանջվում ես արհամարհված
Բոցավառվող բո սիրով.

Թե կյանքի մեջ մի չար դիպված,
Մի ամոթ է քեզ ծնշում,
Թե չարաչար հիասթափված
Կյանքն ատում ես եւ գարշում,

Լավ իմացիր, ողջ անօգուտ
Պիտի հուզեն միմիայն քեզ,
Մի՛ սպառիր ուժը հոգուդ
Մտածմունքով կարճատես.

Հանգիստ եղիր, աղոթք արա,
Անհիշաչար եղիր միշտ,
Թող քո լացով չուրախանա
Քո թշնամին ամբարիշտ:

Կյանքի ցավը, բախտի խաղը,
Ատելությունն անմշտի,
Հավատացի՛ր, երբեք չարժեն
Վրդովմունքին քո սրտի:

Եվ այդ սիրտը քեզ չի տված
Որ դու մաշես ամեն օր,
Այնտեղ պիտի ապրի Աստված,
Ոչ թե ցավեր նորանոր:

